

UDAKO ILLUNKERA GOZO BAT.

Egunez eginda neure bear aldia,
 Apalduta bertatik naz atera egin,
 Zugatz azpi baten billatu dot aulkia,
 Arria izan arren emen dot atsegin.

Sart-aldera nago esnetan ni begira,
 Ichasoa urdiñik aiñ dago ederra;
 Chalupak alkarren atzean asi dira,
 Beterik arrañagaz urreratutera.

Urrin urriñean, guztizko arin doia,
 Ontzi bat eskergea gorde agiñean,¹
 Bertatik urteten daben lurrun ta keia,
 Desegiten dirala lañoen antzean.

Goisean aiñ arro egiñ jakuna jagi,
 Esan leite uretan doa itotera,
 Erraño punta bat nik dakutsat berari,
 Eta au bere doa desagertutera.

Ausaz² ¿nai ete dau orretan iruditu,
 Gure bizitzearen iraute laburra?
 Jayo ta bertatik oi dalako amaitu,
 Emonik illteraño eriotzak zurra?

(1) Agiñean=iyan,

(2) Ausaz=benturaz.

Enaz estututen, zergaitik gure Febo,
Beti betiko ez dan ondatu urean,
Zerren kanta ori, ak daukan egunero
Jayo zanetik ona gabeen gabeen.

Egia da kanpai, triste bat dantzudala;
Baña ez dau esan nai; ill da Eguzkia,
Ta bai, erregutu kristiñauak daiala,
Arimak gozau daien betiko gloria.

Illargia talo bat legez agiri da,
Kopla zaleak daukaz estu icharoten,
Emendik nagoka begira bai, begira,
Mendi baten ostetik zelan dan jasoten.

Ondo etorria, izan bekigu ona,
Odeyak zidar, urrez, poli polituaz,
Igo begi igo, bai, igo gora gora,
Izar erregeari zintzo jarraituaz.

Arnasagarririk diñoe ez daukala,
Ezta lora bat bere bere mendietan,
Ango ibarretan iñor ez dabillala,
Jaunaren gloriarik gu legez kantetan.

Orregaitik bere, ditu erabiliten,
Ichaso orretako urak gora beera,
Bertan doazanai baita erakutsiten,
Bildurrik baga nundik jarraitu aurrera.

Zelan ak agertu gabeen arpegia,
Basoan nazanean bakarrik aurkitzen,
Zabaldurik laster neure barru larria,
Jaungoikoari biotz, au deusatz jagiten.

Gaur bere artzean ak mendiaren gaña,
Egin badira bere choriak tristetu,
Alegeratu da patiñ¹ tristea baña,

(1) Patiña=pozua.

Illargiaz beragaz dalako galantu.

Zuloetan zapo triste bizi ziranak,
Abiau dira klonk, klonk, musikea joten,
Gabak poztzen ditu, argiz triste diranak,
Egunez nik soñurik ez deutset entzuten.

Kar kar, kar kar, dira, ugarasoak¹ asi,
Nok baño nok obeto derautse kantetan,
Sinistu ezin dot, zeñek poztu erazi,
Gabak zelan dituan zoro biurketan.

Onek bere baukaz, beronen obariak,
Egunak utsik ez dauz edergarri danak,
Ara an zeruan an zelako bichiak,
Mantu aren urdiñak daukazan izarrak.

Baita ichasoak, dakarren aisechoa,
Egunezkoa baño eztiagoa da,
Eurokaz gozauta, orain oera noa,
Zeren lo egiteko egiña dan gaba.

FELIPE ARRESE TA BEITIA.

(1) Ugarasoa=igela.